

ROELIE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Roel. Verkorte vorm van

- 1] Roeland: samengestelde Germaanse naam:
 - 1.1 'Ro-' of 'Roe-' komt van 'Rod' of 'Hroth' = 'roem';
 - 1.2.1 'land' kan ook 'land' betekenen:
Dan zou de volledige naam luiden: 'roemvol of beroemd in het land'
 - 1.2.2 'land' is afkomstig van 'nand' = 'dapper'.
Dus 'roemvol door moed', 'beroemd om zijn dapperheid'
 - *
- 2] Roelof: verbastering van Rudolf: samengestelde Germaanse naam:
 - 2.1 'Ro-' is een verkorting van een Germaans woord dat 'roem' betekent;
 - 2.2 '-olf' komt van 'wolf' en betekent ook 'wolf';
Rudolf betekent dus 'roemvol als een wolf'
 - *

De wolf als symbool

In de oude Germaanse culturen was de **wolf** symbool voor degene die de overwinning bracht. Wodan (ook wel Odin) reed erop.

Bij de *Azteken* is de huilende wolf symbool voor de god van de dans.

In andere culturen was de wolf juist vaak het symbool voor het kwade; voor de donkere krachten der aarde; voor verslindende machten. In allerlei natuervolken worden de goden van de dood begeleid door wolven en raven.

Bij de *Chinezen* is de wolf symbool voor heb- en roofzucht.

In de *Grieks-Romeinse* cultuur bewaarde men enerzijds aan de wolf goede herinneringen: het was immers een wolf die Romus en Remulus, de stichters van stad Rome, in leven hield en opvoedde. Anderzijds is in de Romeinse cultuur de weinig vleeiende zegswijze ontstaan: 'Homo homini lupus' (= 'De ene mens is voor de ander een wolf: we verslinden elkaar).

Ook de *christenen* zagen in de wolf vooral het boze: hij stond voor de duivel; voor degene die de kudde verstroot; voor vraatzucht.

*

Rolenda (ook **Rodlinda**, **Rolanda**, **Rolande**, **Rolende** of **Rolendis**) van **Gerpennes**, Henegouwen, België; maagd; † **8e eeuw? Feest 13 mei** (in de kerk van Gerpennes zelf wordt haar feest gevierd op de 2e zondag van mei; een processie vindt plaats tijdens de hoogmis van Hemelvaart en een bedevaart op tweede pinksterdag).

In de kapel van een adellijke boerenhoeve te Villers-Poterie in de Belgische Ardennen bevindt zich een steen waarin gegraveerd staat dat op deze plek de heilige maagd Rolende is gestorven. Op 8 mei 1103 werd de sarcofaag waarin haar lichaam rustte, door bisschop Otbert van Luik met plechtig vertoon op het altaar van de kerk te Gerpennes geplaatst; daarmee gaf hij te kennen dat zij officieel als heilige mocht worden vereerd. In 1599 werd de oude kist vervangen door een prachtig bewerkte reliekschrijn, die tot op de dag van vandaag als één van de kostbaarste schatten in de kerk wordt bewaard.

Maar wie was die geheimzinnige heilige Rolende?

Volgens de gelovigen moest zij een groot heilige geweest zijn; een kind van God, een koningskind. Historisch onderzoek leert dat de oorspronkelijke sarcofaag stamt uit de achtste eeuw. Zo concludeerde men dat zij een dochter moest zijn van Diederik, de laatste koning der Lombarden, en zijn gemalin Ansa. In hun tijd heerste er haat en nijd tussen de Lombarden en de Karolingers. In een poging tot verzoening werd hun oudste dochter, Ermengardis, uitgehuwelijkt aan Karel de Grote. Bij nader inzien moest Karel niets van zijn bruid hebben en hij verstootte haar schaamteloos. Dat maakte dat de oude strijd weer in alle hevigheid ontbrandde.

In 774 kwam Karel als overwinnaar uit de strijd. Koning Diederik werd met zijn hele hofhouding verbannen naar het beroemde klooster Corbie aan de Somme in Noord-Frankrijk, dat in die tijd onder leiding stond van een neef van Karel.

Desondanks probeerde Diederik verbetering aan te brengen in zijn benarde positie. Daartoe gaf hij zijn dochters stuk voor stuk ten huwelijk aan elke vorst van wie hij ook maar de geringste hulp verhoopte. Zijn dochter Rolende zag langzamerhand haar beurt naderbij komen. Maar zij gruwde bij het idee aan de zijde te moeten leven van een of andere Schotse of Ierse prins; zij wilde liever haar leven als kloosterzuster aan God toewijden. Ze had haar zinnen gezet op het St-Ursulaklooster in Keulen en vertrok in het geheim, vergezeld door een enkele hofdame en een paar ridders. Omdat zij aan zulke inspanningen niet gewend was, werd ze halverwege overvallen door uitputting. Ze vond een hartelijk onthaal op een versterkte boerenhofstede in Villers-Poterie. Daar stierf ze korte tijd later.

